

SAGAĴAJ VORTOJ POR GEAMIKOJ

lun tagon malgranda papilio komencis elŝeliĝi el la kokono. Sidiĝinta viro atente rigardis, kiel la papilio trapuŝas sian kapon tra malvasta fendeto.

Kiam la papilio kvazaŭ haltis, atinginte la ekstreman limon de sia eblo, ne havante plu la forton...

Tiam la viro decidis helpi al ĝi. Li prenis tondilon kaj distranĉis la kokonon. La papilio eliĝis jam senprobleme, sed ĝia korpo estis malforta kaj la flugiloj estis sulkiĝintaj.

La viro daŭrigis la observadon esperante, ke la flugiloj de la malforta papilio iumomente komencos dikiĝi kaj grandiĝi, permesante al la papilio forflugi kaj sperti la vivon.

La bonkora kaj helpema homo bedaŭrinde ne sciis, ke la luktado de la papilio kontraŭ la kokono estis stimulo por ĝiaj flugiloj, permesanta al ĝi forflugi ien nur tiam, kiam estos venkita la rezisto de la kokono.

Iafoje batalo estas tio, kio estas bezona por ni en la vivo. Se bona Dio permesus al ni iri dum la vivo sen iu ajn problemo, ni ankaŭ povus fariĝi feblaj (malfortaj).

Ni petis pri la forto... Dio donis al ni spitaĵojn de la sorto, por fari nin fortaj.

Ni petis pri saĝeco... Dio donis al ni problemojn por solvadi ilin ĉiutage.

Ni petis pri bonstato... Dio donis al ni carbon kaj forton.

Ni petis pri kuraĝo... Dio donis al ni obstaklojn por konkeri tiujn.

Ni petis pri amo... Dio donis al ni homojn troviĝantajn en klopodoj, por ke ni helpu al ili.

Ni petis pri favoro... Dio donis al ni okazon, por ke ni utiligu nian taŭgecon.

Ni ricevis ne tion, kion ni deziris... Sed ni ricevis ĉion, kio estis por ni bezonata.

KAJ NUN... PRIPENSU ĈION!

ĈU VIA PROPRA VIVO KONTENTIGAS VIN?

Hodiaŭ ni havas pli altajn konstruaĵojn kaj pli larĝajn vojojn, sed malpli fortan ka-

pablon kaj malpli vastajn horizontojn.

Ni pli multe elspezas, sed malpli multe ni ĝojas.

Ni havas pli grandajn domojn, sed malpli grandajn familiojn.

Ni havas pli multe da devoj, sed malpli multe da tempo.

Ni pli multe scias, sed malpli multe ni komprenas.

Ni havas pli multe da medikamentoj, sed nia sano konstante malpliboniĝas.

Ni pligrandigis tion, kion ni posedas, sed ni malgrandigis niajn valorojn.

Ni multe parolas, sed malmulte amas, tre ofte ni malamas.

Ni faris vojaĝon al la Luno kaj reen, sed estas al ni malfacile transiri la straton por konatiĝi kun niaj najbaroj.

Ni konkeras la kosmon, sed malfacile estas por ni atingi la propran internon.

Ni havas pli grandajn salajrojn, sed malpli grandajn moralajn valorojn.

Ni vivas en la tempo de nia pli granda libereco, sed ankaŭ de malpli granda agra-bleco.

Ni havas multe da nutraĵo, sed kun malmultaj nutroriĉaj valoroj.

Ni vivas en la tempo, kiam oni bezonas du salajrojn por vivteni la familion, sed la nombro de divorcoj konstante kreskas.

Ni vivas en la tempo de belaj domoj, sed... multaj hejmoj estas detruataj.

Pro tio mi proponas, ekde hodiaŭ:

Tenu nenion por eksterordinara okazo, ĉar ĉiu tago estas tiu eksterordinara okazo.

Strebu pri scioj, legu pli multe, sidiĝu antaŭ la domo kaj admiru la vidaĵojn sen pensi pri viaj propraj bezonoj.

Pasigu pli multe da tempo kun la familio kaj geamikoj, manĝu la preferatajn manĝaĵojn, vizitu la lokojn, kiujn vi ŝatas.

La vivo estas ĉeno de agrablaj momentoj, ne nur la batalo por travivi.

Uzadu kristalajn kalikojn. Ne tenu viajn plej bonajn parfumojn por pli bona okazo.

Uzadu ilin, kiam vi ilin deziras.

Forigu el via vortprovizo tiajn esprimojn kiel: „iun tagon” aŭ „iam”.

Skribu tiun leteron , kiun vi intencas „iam” skribi.

Diru al viaj familianoj kaj geamikoj, kiom multe vi amas ilin.

NENIAM PROKRASTU TION, KIO

Teksto de anonima aŭtoro akompananta kolorajn bildojn el la naturo en la samnoma bildserio.

ALPORTAS RIDETON KAJ KONTENTON.

Ĉiu tago, ĉiu horo, ĉiu minuto estu por vi eksterordinara.

Se vi estos tro okupata por dividi vian ĝojon kun iu, kiun vi amas, nepre ne diru „mi konfesos tion al li aŭ ŝi iafoje”, sed konsci, ke „iafoje” povas neniam alveni. ■